

Børn kan blive ude paa Landet og finde lønnende Beskæftigelse ved at dyrke Jorden. Et af Midlerne hertil er at skaffe de unge direkte Adgang til Dyrkning af Jord uden at skulle indtage en afhængig Stilling hos anden Mand. Det eneste Midde, der hidtil har været anvendt, har været Udstykning, men det har vist sig, at dette ikke har været tilstrækkeligt. Ser man paa Antallet af de Husmandsbrug, der er oprettede i de mange Aar, vi nu har haft Husmandslove og Udstykningslove, vil man hurtigt komme til Erkendelse af, at det alligevel er et fattigt Resultat, der er naaet, og at Udstykningen ikke har holdt Trit med Kravene. Der har stadig været en Strøm af Indvandrere fra Landet til Byerne, Landets Ungdom har været nødsaget til at ty ind til Byerne, og det mener vi bør nu ændres, saa vidt det da overhovedet er gørligt. Det Grundlag, hvorpaa Udstykningen har fundet Sted, har heller ikke været heldigt. Vi har fra vor Side fra første Færd paapeget de uheldige Sider ved Husmandslovene, og det har vist sig, at vi i alt væsentligt har faaet Ret i den Kritik, vi øvede. Det har ikke kunnet forhindres, at der blev drevet en endog vidtstrakt Spekulation ved Udstykningen af Ejendommene. Det har ikke kunnet forhindres, at Sælgerne har taget en væsentlig Del af Gevinsten ved de Tilskud, Staten har ydet til Udstykning. Det har ikke kunnet forhindres, navnlig ikke i den senere Tid, at Statshusmandsbrugene i betydelig Udstrækning har skiftet Ejer, og jeg tænker mig, at Ejerskifterne har været af den Beskaffenhed, at det egentlig ikke er de Folk, som vi i første Række vil hjælpe, der derved er kommet i Besiddelse af Statshusmandsbrug. Mange Laan er i de sidste Aar, navnlig i det sidste Aar, blevet indfriet; dette tyder paa, at Statshusmandsbrugene er gaaet fra de egentlige Landarbejdere over til andre, som ikke har været kvalificerede til at nyde den Statsstøtte, Loven har tilsagt.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed gaa nærmere i Einzelheder, men blot fremhæve, at jeg anser det for paatrængende nødvendigt, at der nu hurtigst muligt fremsættes Lovforslag for Rigsdagen om, hvilke Veje man fremtidig vil gaa, og det er da rimeligt, at det bliver den højtærede Landbrugsminister, som fremsætter Forslaget. Der kræves jo ikke uvæsentlige Forarbejder, statistisk Materiale, til Belysning af hele Forholdet, og det kan vel kun skaffes til Veje gennem Stats-

administrationen. Jeg mener dog at turde sige, at en Reform, der ikke sikrer Staten Højhedsretten over Jorden, vil være utilfredsstillende, og en Reform, der ikke forhindrer Spekulation i Landbrugsejendomme og specielt i de Ejendomme, som paa ny bliver stillet til Raadighed, er utilfredsstillende. Ingen vil bestride, at det i det lange Løb vil være en Ulykke for Landbruget, at man er kommet op paa de svimlende høje Priser paa alle Landbrugsprodukter og ikke mindst paa Landbrugsejendomme. En Hovedaarsag til, at ingen med smaa Midler nu kan komme i Besiddelse af Landbrugsejendomme, er, at Priserne er for høje, at de Midler, der staar til vedkommende unges Raadighed, ikke tilnærmelsesvis staar i Forhold til det, der skal skaffes til Veje. De Mænd, der stadig har holdt paa, at man skulde saa højt op med Priserne som muligt, maa sande, at de har gjort de unge paa Landet en Bjørnetjeneste. Thi netop de høje Priser — de Priser, der i mange Tilfælde er blevet højere, end de rettelig burde være — blev brugt til at øge Vanskelighederne for Landbrugernes egen Ungdom, som blev paa Landet, og tvinge de unge ind til Byerne, hvor de i de fleste Tilfælde kun bliver skuffet, fordi de rosenrøde Forhold, som er stillede dem i Udsigt der, ikke eksisterer. De kommer ind til Forhold, som ligger langt udenfor, hvad de havde tænkt sig, og saa meget større bliver Skuffelsen.

Med disse Bemærkninger kan jeg anbefale det foreliggende lille Lovforslag, hvorved Revisionen foreløbig udskydes. Men jeg maa bestemt hævde, at dette ikke er ensbetydende med, at Tiden ikke skulde være inde til alvorligt at overveje, hvad der kan gøres for at bevare Ungdommen ude paa Landet og afholde den fra at drage ind til Byerne og forøge Arbejdsløsheden der.

H. C. Hansen: Det Lovforslag, der her er til Behandling, er for saa vidt let overskueligt, som det kun tilsigter at udskyde til næste Aar den Revision af Loven, som skulde være foregaaet i Aar. Det er egentlig en let Maade i Øjeblikket at komme ud over det Spørgsmaal paa, som jo ellers i højeste Grad ligger alle, navnlig os ude paa Landet, stærkt paa Sinde, hvordan Forholdene kan blive ude paa Landet med Hensyn til at komme i Besiddelse af egen Arbejdsjord. Den Gang denne Lov blev vedtaget — det ligger jo allerede langt tilbage, den er